

saarede i Krigen; thi da maage de vistnok siles lige med Reserveofficeren, og jeg antager derfor, at Udvalget vil være tilbøieligt til at optage disse Mænd i Lovforslaget; i modsat Fald maa jeg forbeholde mig at fremkomme med et Ændringsforslag, naar det kommer til 3die Behandling af nærværende Sag.

Ørholm: Efterat den høitærede Krigsminister ved den foreliggende Sags 1ste Behandling havde udtalt sig imod selve Principet i den Forskjel, som det ærede Udvalg havde foreslaaet at opstille mellem Invalidskade, paadraget i og Invalidskade paadraget udenfor Krig, tillod jeg mig at henlede det ærede Udvalgs Opmærksomhed paa, hvorvidt der ikke ved Anvendelsen af dette Princip i Virkeligheden maatte møde Vanskeligheder, som vel maatte være at betænke, inden man antog bemeldte Princip. Det ærede Udvalg har ikke af de Vittringer, der dengang faldt i Sagen, fundet sig foranlediget til at foretage nogen Forandring i sin Indstilling betræffende dette Punkt. Saameget betænkeligt jeg end anerkjender det at være for mig med mine Gaver at optræde mod et Foredrag som det, vi nylig have hørt, kan jeg dog ikke efter min bedste Overbeviisning fravige den Paastand, jeg ved Sagens forrige Behandling gjorde om Utilraadeligheden af at opstille et Princip i denne Lov, hvis Anvendelse efter min Anskuelse vilde lede til forskellige Tilfælde og i mange enkelte Tilfælde til betydelige Ubilligheder i Behandlingsmaaden af enkelte Personer. Den ærede Ordfører har idag anført forskellige Grunde imod den af mig foreslaaede Ophævelse af Lovbestemmelserne med Hensyn til den Forskjel, der skulde gøres mellem Invalidskade i og udenfor Krigen. Af disse Grunde have to forekommet mig som de meest vægtige, idet de ogsaa navnlig være mig nye. Den ene af disse var den Stilling, Sagen kunde faae med Hensyn til dens Behandling i Folkethinget, og den anden var Vanskeligheden ved at optage nogen Forandring i de af Udvalget gjorte Forslag med Hensyn til Underclasserne uden tillige at paatvinge sig en Omordning af Bestemmelserne med Hensyn til Officererne. Den første af disse Betæneligheder, nemlig

Sagens Stilling ligeoverfor Folkethinget, kan Ingen mere end jeg anerkjende Vigtigheden af, og, dersom det var givet, at Sagen ved at modtage den af mig paatænkte Forandring skulde møde en Modstand i Folkethinget, som gjorde Lovens Emanation under denne Rigsdagssession umulig, skulde jeg derved finde mig foranlediget til strax at frasælde al videre Tanke om en saadan Forandring. Imidlertid kan jeg ikke ganske sole mig overbevist om, at en Forandring af denne Natur, hvis den virkelig har sin Begrundelse i fornuftige Raisonnements, skulde møde en saadan Modstand i Folkethinget, at den vilde gjøre Sagens Fremgang der umulig. Den anden Vanskelighed, som af den ærede Ordfører blev udpeget, nemlig at man, ved at forandre Forslagets Bestemmelser med Hensyn til Underclasserne, ogsaa skulde blive nødt til at paatænke en Forandring med Hensyn til Officerclassen, kan jeg heller ikke indse Gyldigheden af. Det forekommer mig tværtimod, at, naar man henseer til Udkastet, saaledes som det forelagdes af Regjeringen, hvor aldeles Intet var talt om Officerclassen, saa maa man enten antage, at dette Udkast indeholdt en Modsigelse og en Inconsequens, eller ogsaa at man ret godt kunde forsvare nu at anerkjende det Princip, at Krigsskade skulde foretrakkes eller have større Ret end Invalidskade udenfor Krigen, med Hensyn til Overclassernes Forsørgelse, uden at samme blev bragt i Anvendelse paa Underclasserne, idet Overclasserne i det Hele med Hensyn til Pensionberettigelse o. s. v. staae paa en anden God, ligesom ogsaa Tilfældene i Overclasserne ville blive saa faare faa i Forhold til de øvrige; at jeg troer, man godt kan forsvare at drage en Grændse imellem disse to Classer. Det Øvrige af de Grunde, som ere opstillede imod Antagelsen af mit Forslag om at hæve denne Forskjel, som af Udvalget er foreslaaet, imellem Krigsskade og Skade udenfor Krigen, var, saavidt jeg har forstaaet den ærede Ordfører, Principets Rigtighed. Ligesaa klart og smukt som den ærede Ordfører udtalte sine Anskuelser om Principets Rigtighed, ligesaa lidet har jeg dog været istand til med den sunde og tørre Fornuft at sole mig overbevist om, at